

Josef Černý scénář

1Tereza: Náš pamětník, Josef Černý, se narodil v roce 1946 v Praze. Dětství prožil v jedné čtvrti, kde bydlel až do svých 24 let.

JČ1 - 0:23

“Narodil jsem se na Zelené lišce, dřív se tomu říkalo Horní Krč, ale my jsme tomu říkali Pankrác. Bavili jsme se zcela jinak než dnes, my byli zvyklí lítat všude možně od Krčského lesa po Vltavu až Vyšehrad” /0:34-0:47, 2:35-2:55/

2Kristýna: Po maturitě začal studovat Pedagogickou fakultu v Praze s aprobací přírodopis, zeměpis. V roce 1968, kdy ukončil studia, začal cestovat po Evropě. Byl právě s kamarádem v Itálii, když se dozvěděl o srpnové invazi vojsk Varšavské smlouvy. I přes dvě nabídky zůstat na západě se rozhodl pro návrat a byl nejspíš první, kdo projel Švýcarskem bez víza.

JČx - 0:20

3Marie: A i když po jeho návratu do Československa nebyla volná místa pro učitele, řešení se našlo...

JČ4 - 0:19

tak jsem nastoupil jako vychovatel na dětskou psychiatrii a to bylo velice inspirující místo, velice pěkný, ale platově, měl jsem plat osm set korun, tak jsem pak šel učit svojí aprobaci. /7:01-7:49/

4Tereza: Během politických prověrek po okupaci měl velké problémy, protože právě „vstup spojeneckých vojsk“ neschvaloval. A řeč při nich došla i na incident po vítězném hokejovém utkání mezi Československem a Sovětským svazem v roce 1969. Dav lidí tehdy rozbil výlohy kanceláře Aeroflotu na Václavském náměstí.

JČ5 - 0:07

Řekl jsem, že to byla sprostá provokace. A už jsem letěl” /15:34-15:38/

5Marie: Mnohokrát změnil pracovní místo, až se naskytla možnost učit v Horních Počernicích. Mezitím se za tehdejší bytové nouze na chvíli přestěhovali do Železných hor. A paradoxně mu jeho pobyt na venkově pomohl k bytu v Praze.

JČ6 - 0:20

Kdo byl Pražák, tak místo v Praze s bytem jako učitel nedostal. No a my jsme byli venkovani, tak jsme pořádali o byt na Praze 9. To šlo ráz na ráz. Takhle jsme se dostali do Počernic, v roce 78 /17:46-20,01/

6Kristýna: Josef Černý také zachránil a uchovával kroniky Chvalské školy. Později dělat i ředitele dětského domova v Dolních Počernicích, tam s dětmi prožívali Sametovou revoluci.

JČ8 - 0:18

Když už bylo po všem, tak za námi přijela Olga Havlová, se na děti podívat, přijel tehdy ministr Müller. Ty děti tohleto všechno prožívaly a myslím, že to bylo pro ně dobře. /34:15-34:44/

7Marie: Poté pracoval jako školní inspektor a po odchodu do penze učil 4 roky na Pedagogické fakultě. Nyní chce na pomník v Horních Počernicích doplnit jména zemřelých ve II. světová válce. Josef Černý má tři životní kréda.

JČ9 - 0:25

Můj táta mě vždycky říkal: Co musíš, jako bys rád. 58:52-59:07

Moje máma mě vždycky říkala: nauč se bejt sám. 59:17-59:36,

A třetí heslo z rodiny, to říkala máma: nechtěj se líšit. 59:39-59:59,

Ale je potřeba to vždycky si probrat, protože jinak se tomu může dát význam, který není dobrý.
1:00:00-1:00:10